

[Aksel Larsen.]

5 000 kr.s fradrag, som nu antagelig skal bortfalde, så var det på sin vis urimeligt, fordi det bevirkede skattefrihed for en række mindre selskaber. Men om det, man er kommet frem til nu, er mere rimeligt, er jeg i tvivl om. Det ser ud til, at de store selskaber ved henvendelse til udvalget har opnået, at der i stedet for gives et udbyttefradrag, svarende til halvdelen af det deklarede udbytte, så vidt det kan rummes inden for 2,5 pct. af aktiekapitalen; det er i alt fald det, regeringspartierne foreslår. Dette påstås at skulle virke hen til, at selskaberne skaffer sig en passende aktiekapital i stedet for at låne i bankerne. Men realiteten i ændringen bliver en flytning af skattebyrden fra de større til de mindre selskaber, og jeg ved så ikke, om det er mere retfærdigt end det oprindelige forslag. Jeg kan i hvert fald ikke stemme for denne regel om et udbyttefradrag på indtil 2,5 pct. af aktiekapitalen, og det er ganske givet, at jeg må stemme imod venstres og de konservatives efter min mening helt tossede og urimelige ændringsforslag om, at der skal kunne trækkes indtil 5 pct. af aktiekapitalen fra.

Den oprindelige regel i lovforslaget om fuld skattefrihed for selskabernes udbytte af aktier måtte man naturligvis bort fra, fordi den er uforenelig med det udbyttefradrag, man nu vil indføre. Men så falder man tilbage på den hidtil indrømmede datterselskabslempelse; det vil sige, at man vil eftergive den del af moderselskabets skat, der falder på udbytte, modtaget fra et datterselskab, og man vil udvide lempelsesadgangen, idet moderselskabet nu kun skal eje 25 pct. af aktierne i datterselskabet for at få lempelse, mens der tidligere i almindelighed krævedes 50 pct. Jeg kan ikke se, det er rimeligt, at lovgivningen på den måde vil imødekomme behovet for dannelse af datterselskaber eller opmuntre til det. Jeg tror, at dette system med datterselskaber i de fleste tilfælde er et instrument, der gør det muligt for en relativt lille kapital at beherske store kapitaler. Teknisk og organisatorisk kan sådanne underafdelinger under et selskabs virksomhed vel lige så godt indrettes inden for moderselskabets rammer uden formel dannelse af særlige aktieselskaber.

I øvrigt har jeg den bemærkning at gøre om aktieselskabsbeskatningen, at nu skal den jo alene beregnes på grundlag af indkomsten. Så vil jeg gerne spørge, om skattemotivationen af aktieselskaberne er effektiv nok. Selskabernes regnskaber er jo ofte meget store og indviklede; magter skatterådene den opgave, og burde selvangivelserne ikke indeholde oplysninger om eventuelle hovedaktionærer og om de ydelser af enhver art, som disse hovedaktionærer og deres familier modtager fra selskabet?

Hvad kooperationskatten angår, forstår jeg, at man ikke vil reformere nu, men afvente resultatet fra det af finansministeren nedsatte udvalg. Så vidt det kan bedømmes, betyder den form, man vil give beskatningen ved regeringspartiernes ændringsforslag, at der ikke bliver nogen reel ændring af den hidtidige beskatning. Men så ved jeg ikke rigtigt, hvorfor man overhovedet skal foretage formelle eller tekniske ændringer. Jeg tror, jeg vil afholde mig fra at stemme om disse forslag.

Hvad den særlige indkomstskat angår, vil lovforslaget blive væsentligt forringet, hvis finansministerens ændringsforslag vedtages. Lovforslaget sondrede oprindelig mellem avance ved salg af spekulationspapirer og avance ved salg af anlægspapirer, idet avance på de førstnævnte beskattedes fuldt ud efter de hidtidige regler, hvilket skulle bibeholdes, medens man ved lovforslaget tilsigtede at gennemføre en 30 pct.s beskatning af sædvanlige avancer uden spekulation. Nu har man i udvalget fundet det rimeligt kun at beskatte en del af avancen med 30 pct., nemlig de to tredjedele, hvilket vil sige, at beskatningen nedsættes fra 30 pct. til 20 pct., og dette er formuleret i ændringsforslag af finansministeren, som er tiltrådt af flertallet i udvalget.

Jeg anser denne nedsættelse af beskatningsprocenten for ganske urimelig. Jeg anser den for ganske urimelig, så meget mere som forudsætningen for at gøre friaktier skattefri herved bortfalder. Hvis motiveringen for denne nedsættelse af den særlige indkomstskat i de pågældende tilfælde skulle være den, at man vil afbøde konjunkturstigninger, burde man i stedet give et fradrag på basis f. eks. af detailpristallets stigning. Jeg må derfor stemme imod de nævnte ændringsforslag, finans-